

IX. Forskellige politiske spørgsmål.

I. Koreas uafhængighed.

Diskussionen om Koreas uafhængighed påbegyndtes i 1. udvalg den 30. september. Mødet indledtes med en drøftelse om, hvorvidt repræsentanter for Nord- og Sydkorea skulle indbydes. På forslag af Kina vedtog man at indbyde en repræsentant for republikken Korea, medens et sovjetrussisk forslag om at indbyde repræsentanter både for Nord- og Sydkorea blev forkastet.

Man gik derefter over til diskussion om beretningen fra Koreakommissionen og til det foreliggende resolutionsforslag, fremsat af Australien, Brasilien, Cuba, Holland, Norge, Pakistan og Philippinerne. Dette forslag blev efter længere drøftelse vedtaget den 7. oktober 1950 med 47 stemmer for, 5 imod, medens 7 afholdt sig fra at stemme. Den danske delegation stemte ligesom de øvrige nordiske for resolutionen, se bilag 3.

Resolutionen henviser til FN's tidligere resolutioner (1947, 1948 og 1949) vedrørende Korea og til, at det i disse resolutioner angivne formål ikke fuldtud var blevet nået; den fredelige forening af Korea til eet land har ikke fundet sted, men de nordkoreanske myndigheder har nu forsøgt med våbenmagt at tilintetgøre den sydkoreanske regering. Plenarforsamlingen havde i 1948 erklæret, at den sydkoreanske regering var lovlig og udøvede effektiv kontrol og jurisdiktion over den del af Korea, hvor den af De Forenede Nationer udsendte kommission var i stand til at udføre sit arbejde, og i hvilken den største del af den koreanske befolkning bor; denne regering var baseret på valg, som var et gyldigt udtryk for vælgernes fri vilje i denne del af Korea. Endelig fremhævedes det, at De Forenede Nationers militære styrker nu opererede i Korea i overensstemmelse med sikkerhedsrådets rekommendationer, som henstillede, at medlemmer af De Forenede Nationer ydede hjælp til republikken Korea.

Resolutionen understreger, at det væsentlige formål for De Forenede Nationers tid-

ligere resolutioner var skabelsen af et forenet, demokratisk og uafhængigt Korea. Det anbefales, 1) at alle nødvendige forholdsregler tages for at sikre stabilitet over hele Korea, og 2) at der tages forholdsregler, herunder afholdelse af valg under De Forenede Nationers auspicier for at skabe et forenet Korea med en uafhængig og demokratisk regering, 3) at De Forenede Nationers styrker ikke skal forblive i nogen del af Korea længere end nødvendigt for at opnå de fastsatte formål, og endelig 4) at alle nødvendige forholdsregler skulle tages for at gennemføre Koreas økonomiske genopbygning.

Plenarforsamlingen besluttede at nedsætte en ny Koreakommission for at repræsentere De Forenede Nationer under udførelsen af de ovennævnte formål. Indtil denne kommission måtte ankomme til Korea, skulle en midlertidig kommission bestående af de faste repræsentanter i De Forenede Nationer for de stater, der indvalgtes i kommissionen, oprettes; den skulle være rådgivende overfor De Forenede Nationers enhedskommando på grundlag af de angivne rekommendationer.

Til medlemmer af den ny kommission udpegedes Australien, Chile, Nederlandene, Pakistan, Philippinerne, Tyrkiet og Thailand. Kommissionen konstitueredes i november og virker nu i Korea.

Sovjetunionen havde fremsat et resolutionsforslag gående ud på, at fjendtlighederne i Korea straks skulle ophøre og de fremmede tropper trækkes tilbage, hvorefter der skulle afholdes valg i hele Korea. Derefter skulle der vælges en fælles kommission med lige deltagelse af repræsentanter for Syd- og Nordkorea, hvis formål skulle være at gennemføre frie valg til en national forsamling for hele Korea. Endvidere skulle det økonomiske og sociale råd udarbejde en plan for genopbygning i Korea, hvorhos spørgsmålet om Koreas medlemskab til De Forenede Nationer skulle tages op til over-